

Adepten, Avatars, Chohans, Hiërofanten, Mahatma's, Nabu's

Zarathustra, Zarathoestra, Zarathoestra (Avestisch) Zaradusht, Zartosht (Perzisch) (uit Avestan, zarat is geel of oude in het Sanskriet *jarat* oude + *ushtra*, is de lichtdrager, het intellect in de in verband met de wortel *ujsh* = licht)

Hij die het archaïsche licht brengt, groot leraar en wetgever in het oude Perzië in de Avesta, stichter van de Mazda religie, bewaard door de moderne Parsis.

Stichter van een religie met verschillende namen, Mazdaisme, Magisme, Parseeïsme, Vuur filosofen, en het Zoroastrisme. De leeftijd van de laatste Zoroaster, want het is een generieke benaming, is niet bekend, misschien juist om die reden. Zanthus van Lydia, een vroege Griekse schrijver maakt melding van de grote leraar en religieuze hervormer, plaatse hem ongeveer zeshonderd jaar vóór de Trojaanse oorlog.

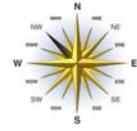
Maar waar is de historicus die nu kan vertellen wanneer die laatste gebeurtenis plaats vond? Aristoteles en ook Eudoxos dateren hem niet minder dan 6.000 jaar vóór de dagen van Plato, en Aristoteles was niet iemand om een verklaring af te leggen zonder een goede reden daar voor te hebben.

Berosus maakt hem tot een koning van Babel, zo'n 2200 jaar voor Christus, maar wie kan ons vertellen wat de oorspronkelijke cijfers van Berosus waren die hij voor zijn manuscript kreeg aangereikt via de handen van Eusebius. Die met zijn handige vingers cijfers veranderde in de Egyptische synchronistische tafels of in Chaldeeuwse chronologie?

Haug dateerd Zoroaster tot minste 1000 jaar voor Christus; en Bunsen... constateert dat Zarathoestra Spitama leefde onder de Koning Vistaspa zo'n 3.000 jaar voor Christus, en beschrijft hem als een groot intellectueel en een van de grootste mannen van alle tijden.... Het occultisme is in het bezit van gegevens om aanspraak maken elke data van de dertien Zoroasters vermeld in zijn de Dabistan te corrigeren.

Hun leringen vooral die van de laatste (goddelijke) Zoroaster, verspreid van Bactria tot aan Meden, dan onder de naam Magism, belichaamd door de Adept - Astronomen in Chaldea, zijn van grote invloed geweest op de mystieke leer van de Mozaïsche leringen, zelfs misschien vóór, ze culmineerde in wat nu bekend staat als de religie van de moderne Parsis. Net als Manu en Vyasa in India, is Zarathoestra een generieke benaming voor de grote hervormers en wetgevers. De hiërarchie begon met de goddelijke Zarathoestra in de Vendidad, en eindigde met de grote, maar de sterfelijke mens met die titel, nu opgelost in de geschiedenis.... De laatste Zoroaster was de stichter van het Vuur-tempel van Azareksh, vele eeuwen voort het historische tijdperk. Als Alexander deze niet had vernield, zouden vele heilige en kostbare werken van de Mazdeans, door de waarheid en filosofie de geschiedenis meer in overeenstemming gebracht, in plaats van deze Griekse Vandaal de titel van "de Grote" te verlenen (Theosophical Glossery 384-+385).

Zoroaster, is de zoon van Pourushaspa, waarvan wordt gezegd hetzelfde te zijn als Br Abrahm (Abraham) die neer daalde met het heilige vuur, dat geen rook had en ook niet kon verwonden, het had geen brandbare substantie. Hij deelde dit vuur in tien delen en plaatse elk in een andere locatie.

Theosofie de archaïsche wijsheid,
het pad van het zoeken, niet van geloven.

Aldus het eerst gecreëerde abstracte licht, de actieve geest.

Vertaald uit: "Encyclopedia Theosophical Glossery"

In Perzië en ook in Egypte zien we dat die lijn van opvolging in een andere vorm verschijnt. Daar waren bijvoorbeeld de dertien of meer Zarathoestra's; hun esoterische bijdrage aan de geschiedenis van Perzië was de inspiratiebron van die eens machtige beschaving.

Over het aantal Zarathoestra's, die van tijd tot tijd zijn verschenen, bestaat verwarring, zolang we menen, en ten onrechte, dat deze Zarathoestra's wederbelichamingen zijn van één enkel ego, in plaats van verschillende ego's die de 'Zarathoestrageest' belichamen, zoals we die uit de occulte aantekeningen begrijpen. De waarheid is dat in de leer en de terminologie van Zarathoestra, elk wortelras en onderras en elk subras van het laatste, hun eigen Zarathoestra of Zarathoestra's hebben. De term Zarathoestra betekent in die leer praktisch hetzelfde als de term boeddha in het boeddhisme, of avatāra in het brahmanisme. Er waren dus grote Zarathoestra's en lagere Zarathoestra's – waarbij het beperkende adjectief afhangt van het werk dat door elke Zarathoestra werd gedaan en van zijn werkterrein. We kunnen daarom zeggen dat er vanuit één standpunt dertien Zarathoestra's zijn, of vanuit een ander standpunt veertien; of we kunnen, evenals de manu's in het brahmanisme, of als de boeddha's in het boeddhisme, elk van deze met zeven vermenigvuldigen, of zelfs met veertien als we rekening houden met elke kleine rasafkapping die door zijn Zarathoestrageest wordt geleid.

Gottfried de Purucker in Aspecten van de Occulte Filosofie, blz. 671
© 1999 Theosophical University Press Agency
Daal en Bergselaan 68, 2565 AG Den Haag

*****

Enkele van de grote religieus-filosofische stelsels van de oude wereld, zoals bijvoorbeeld dat van **Zarathoestra**, de Pers, waren uitgesproken dualistisch van karakter met het doel welomschreven leringen te geven aan het gewone volk. Toch waren deze zogenaamd dualistische religie-filosofieën zonder uitzondering gebaseerd op een esoterische leer – een getrouwe echo van de archaïsche esoterische traditie – die de oorspronkelijke eenheid van het kosmische Zijn onderwees met een even krachtige stem als die waarmee in het openbaar het kosmische dualisme in perioden van manifestatie werd verkondigd.

Gottfried de Purucker in De Esoterische Traditie, blz. 132-133
©2001 Theosophical University Press Agency, Den Haag

*****